

NĂM TRĂM ĐỆ TỬ TỰ NÓI VỀ BỔN KHỞI (KIẾP TRƯỚC)

Hán dịch: Tây Tấn, Tam Tạng Trúc Pháp Hộ

Việt Dịch: HT Chánh Lạc

---o0o---

Nguồn

www.quangduc.com

Chuyển sang ebook 18 - 8 - 2009

Người thực hiện : Nam Thiên – namthien@gmail.com

[Link Audio Tại Website http://www.phatphaponline.org](http://www.phatphaponline.org)

Mục Lục

01. PHẨM ĐẠI CA DIẾP (19 bài kệ)
02. PHẨM XÁ LỢI PHÁT (12 bài kệ)
03. PHẨM MA-HA MỤC-KIỀM-LIÊN (15 bài kệ)
04. PHẨM LUÂN ĐỀ ĐÀ (Tịnh Trừ 17 bài kệ)
05. PHẨM TU MAN (Thiện niệm 14 bài kệ)
06. PHẨM LUÂN LUÂN (Nghe rõ 11 bài kệ)
07. PHẨM PHÀM KỶ (Thủ Thiện 8 bài kệ)
08. PHẨM TÂN ĐẦU LÔ (Khát Bế môn 11 bài kệ)
09. PHẨM HÓA KIẾT (Thiện Lai- 21 bài kệ)
10. PHẨM NAN ĐÁ (Hân Lạc 12 bài kệ)
11. PHẨM DẠ DA (Danh văn- 26 bài kệ)
12. PHẨM THI LỢI LA (20 bài kệ)
13. PHẨM BẠT CẦU LÔ (Họ Cố- 12 bài kệ)
14. PHẨM MA HA TRỞ (Đại Trường- 12 bài kệ)
15. PHẨM ƯU VI CA-DIẾP (8 bài kệ)
16. PHẨM CA ĐA (Trúc Thủ- 15 bài kệ)
17. PHẨM THỌ ĐỀ CÙ (37 bài kệ)
18. PHẨM LẠI TRA HÒA LA (26 bài kệ)
19. PHẨM HÓA ĐỀ (27 bài kệ)
20. PHẨM THIỀN THỪA CA-DIẾP (11 bài kệ)
21. PHẨM CHÂU LỢI BÀN BẠC (8 bài kệ)
22. PHẨM THÍ ĐỀ HỒ (27 BÀI KỆ)
23. PHẨM A NA LUẬT (Vô Liệp- 9 bài kệ)

24. PHÂM DI CA PHẮT (Lộc tử-14 bài kệ)
25. PHÂM LA VÂN (10 bài kệ)
26. PHÂM NAN ĐỀ (14 bài kệ)
27. PHÂM BẠT ĐỀ (19 bài kệ)
28. PHÂM LA BÀN BẠT ĐỀ (14 bài kệ)
29. PHÂM MA ĐÀU HÒA LUẬT CHÍ (21 bài kệ)
30. PHÂM THẾ TÔN (50 bài kệ)

---o0o---

A-nậu-đạt Long vương (Nước Tần gọi là Vô Phàn). Khi Đức Phật còn tại thế dẫn các Bồ Tát có đức thần đồng mãnh đến núi Côn Lôn, nơi điện báu cung quán của con rồng này. Nguồn gốc của năm con sông bắt nguồn từ đây. Nơi ấy có ao nước tám vị có hoa bảy màu. Nếu ai muốn nước đó liền biết được kiếp trước.

Bấy giờ Long vương thỉnh Đức Phật Thế Tôn cùng năm trăm đệ tử thượng thủ của Ngài đến thọ thực xong, ngồi trên tòa Liên Hoa, truy giảng những điều tội phước đã tạo ở kiếp trước. Tất cả đều do những hành động rất nhỏ, chuyển thọ báo ứng, trải qua nhiều đời nhiều kiếp, không thể tự tế độ được, phải nhờ gặp bậc Chánh giác mới có thể độ thoát. Mỗi vị đệ tử soạn bài ca để làm kệ tụng.

01. PHÂM ĐẠI CA DIẾP (19 bài kệ)

Phật là vô pháp chốn nhơn gian
Chặt đức dây đan về Xá Lợi
Các căn tịch định đức uy nghiêm
Như Lai tự bảo các Tỳ-kheo
Có các quý thần để vui thích

Cùng các thứ hoa vô số loại
Bốn dòng nước phun về bốn hướng
Các dòng nước chảy ra sông biển
Tur-đầu-na-đề Bá-su-tử
Người không thể đến thần túc đến
Bay lướt thật nhanh bèn vượt qua
Cùng đến vực sâu, suối chảy ấy
Tỳ-kheo Thiện Duy vâng lời Phật
Đại thông, an trụ, đệ tử đầu

Nghe lời Phật dạy lương thần túc
Thí như nhận chúa dẫn bày nhận
Bay lên bầu trời chơi sông biển
Ngắm xem đồng loại cùng vui thích
Phật-trời trông trời cũng vậy thôi.
Cùng các đệ tử bay thỏa thích
Phật bèn bảo các đệ tử rằng:
“Nên biết đời trước chỗ trải qua
Hãy nói ta nghe đã làm gì
Mà được phước đức không kể xiết”
Đệ tử Phật là ngài Ca-diếp
Giống như sư tử dạo núi sâu
Các kiếp trải qua không dám giấu
Nên nói việc làm các đời trước
“Nhật được tổ yến và lúa mạch
Dâng cúng Phật-bích-chi chút ít
Tâm vui giải thoát không còn lậu
Dâng cúng không hành ý tịch tịnh
Khi ấy tâm niệm có nguyện này
Liên đó suy tư nơi thượng pháp
Cùng người như vậy hội một nơi”
Khi mạng chung, sanh Uất-đơn-việt
Nhờ nhân duyên ấy phước mới đến
Sanh Uất-đơn-việt cả ngàn lần,
Sau đó sanh nơi trời Thắng Mạng
Thân hình tuyệt đẹp không ai bằng
Tôi nhờ phước ấy tạo ra đức
Lại được ngàn lần sanh Đao-lợi,
Thân đeo các hoa, hương, ngọc quý,
Thân đẹp vi diệu, được tự tại
Khi hết mạng sống ở trên trời
Lại được sanh nơi Uất-đơn-việt
Bởi vì đời trước nguyện như vậy
Do nhờ nhân duyên phước đức ấy
Sanh nhà giàu có, giòng Phạm chí
Tài sản sự nghiệp vô số kể
Sống trong ngũ dục mà không tham
Đối với dục không ai bằng
Lòng thương bao la giảng kinh pháp
Chủ lực nhất tâm định các căn

Thất-giác-chi, Tám-đạo-hạnh
Nhờ đã được nơi pháp này
Liên hết các lậu, tay cầm đuốc
Cùng câu hội chúng này lần cuối
Hợp nhau thành chánh thẳng lia tà
Dp Như Lai thật khéo nói
Trọng người giữ giới được đắc chí
Những điều mong ước đều toại nguyện
Rốt cuộc thân sau được đủ đầy
Viễn ly sanh tử từ căn cội
Ái kết từ đây vĩnh viễn trừ
Chính là vương tử trong pháp Phật
Biết dừng biết đủ thường suy nghĩ
Thanh tịnh trong tâm chẳng đắm suy
Ý chí vững bền, không lay chuyển
Giống như núi lớn chẳng động lay
Như vậy Đức Ca-diếp
Trong các Tỳ-kheo Tăng
Ao lớn A-nậu-đạt
Tự nói phước duyên trước.

---o0o---

02. PHẨM XÁ LỢI PHẬT (12 bài kệ)

Là tiên sống nhàn cư
Nơi đó thấy Sa-môn
Phật-bích-chi tôn quý
Thân mặc áo chàm vá
Thấy Ngài tâm hoan hỉ
Đang giặt giũ y phục
Lại mặc ca sa vá
Luôn luôn đánh lễ Ngài
Nên Ngài thương xót tôi
Bay lên trên hư không
Trên dưới phun lửa nước
Phút chốc liền biến mất
Tức thì tôi chấp tay
Tự tâm phát nguyện rằng:
“Khiến con được như vậy

Thông minh, trí tuệ lớn
Chớ sanh nhà hào quý
Không sanh loại nghèo hèn
Thường sanh nhà bậc trung
Chí nguyện làm Sa-môn”.
Bởi nhờ công đức này
Nên suốt năm trăm đời
Thường làm được thân người
Đời đời làm Sa-môn
Nay là đời cuối cùng
Lại được làm thân người
Nhờ được thấy chánh giác
Đạo sư không ai bằng
Nên được làm sm
Ở chỗ sư tử Thích
Thành tựu A-la-hán
Thanh lương mà diệt độ
Nay ở trước Thế Tôn
Trong chúng Tỳ-kheo Tăng
Cho con trí bậc nhất
Chuyển bánh xe chánh pháp
Xá-lợi-phát trí tuệ
Ở trước chúng Tỳ-kheo
Ao lớn A-nậu-đạt
Tự nói kiếp trước mình.

---o0o---

03. PHẠM MA-HA MỤC-KIỀM-LIÊN (15 bài kệ)

Tôi là Tiên, nhàn cư
Sống ở giữa rừng cây
Nơi đó, có người đến
Xin tôi làm Sa-môn
Tôi cạo râu tóc họ
Rồi lại giặt y phục
Chăm vá rồi lại nhuộm
Trong lòng tự hoan hỷ
Vị ấy lui một chỗ

Ngồi kiết già nghiêm chỉnh
Liên chúng Bích-chi-phật
Bèn bay lên hư không
Lúc đó tôi phát nguyện:
“Mong mình được thần túc
Khiến tôi được như vậy
Đại lực đại thần túc
Bởi nhờ phước đức ấy
Nơi nơi chỗ sanh ra
Trên trời và loài người
Rực sáng nơi tạo phước
Nay là đời cuối cùng
Lại được làm thân người
Nhờ được thấy chánh giác
Đạo sư không ai bằng
Nên mới làm Sa-môn
Ở nơi Thích sư- tử
Liên thành A-la-hán
Thanh lương mà diệt độ
Đã làm ít điều thiện
Được vô lượng an ổn
Tôi lại làm điều ác
Nay, nói đại chúng nghe
Phía Đông La-duyet-kỳ
Sanh làm Tôn-giả-tử
Ra ngoài mà dạo chơi
Người nhà cầu uống ăn
Liên thấy cha mẹ chúng
Hai người cùng vui chơi
Thấy rồi họ đánh ta
Chửi mắng và đuổi theo
Chỉ cần sống chánh mạng
Nhưng ta lại không làm
Nên đọa ngục Hắc Thằng
Thọ khổ nhiều vô số
Tai ương xưa còn xót
Bây giờ đời cuối cùng
Bị ngoại đạo dị học
Đánh ta như như cỏ
Ta gánh lấy tội lỗi

Mạng chung rồi diệt độ
Xưa đã tạo dư ương
Bây giờ mới diệt hết
Cho nên phải vui lòng
Chí hiếu nhờ Cha Mẹ
Nhờ tâm hoan hỷ này
Người được lên Thắng Thiên
Như vậy Câu Luật Tôn
Ở trong chúng Tỳ-kheo
Ao lớn A-nậu-đạt
Tự nói nhân duyên trước

---o0o---

04. PHẨM LUÂN ĐỀ ĐÀ (Tịnh Trừ 17 bài kệ)

Xưa tôi đi đến chùa
Thấy đất chùa không sạch
Bèn cầm lấy cây chổi
Quét sạch nền đất chùa
Lại thấy chùa thanh tịnh
Trong lòng rất vui sướng
Khiến tôi không trần cấu
Sạch như đất chùa này
Bởi nhờ công đức ấy
Bất cứ sanh ở đâu
Nhan sắc đẹp hòa duyệt
Đoan chánh không ai bằng
Nhờ phước xưa sót lại
Nay là đời cuối cùng
Cha Mẹ đặt tên tôi
Gọi là Vi Tịnh Trừ
Tôi ở trong thân tộc
Lúc sống cũng thanh tịnh
Được mọi người ái kính
Nhìn mãi không thấy chán
Nhờ gặp được chánh giác
Đạo sư không ai bằng
Nên thành A-la-hán
Thanh Lương mà diệt độ

Tôi nhờ chí nguyện ấy
Khiến tôi không bụi trần
Nay La Hán không nhỏ
Vô lậu, việc đã xong
Giả như quét sạch hết
Khắp thiên hạ sạch trong
Không bằng lìa ái dục
Quét dọn chỗ kinh thành
Như quét sạch thiên hạ
Chỗ đạo nhân kinh thành
Không bằng tứ phương tăng
Quét sạch một tác đất
Giả như quét dọn sạch
Tinh xá khắp thiên hạ
Không bằng nơi chùa Phật
Quét sạch một tác đất
Thân tôi đã làm phước
Nhờ đó biết kỳ diệu
Ngay khi quét chùa Phật
Trong lòng rất hân hoan
Lấy đó mà hiểu biết
Đẳng giác đạo đức cao
Nên cúng thờ chùa Phật
Được phước đức vô lượng
Nay tôi tự nhớ rằng
Xưa đã từng làm thiện
Mới đưa đến quả thật
Khả ý, an ổn lạc
Cho nên với chùa Phật
Khéo tịnh tâm cúng dường
Nhân giả đó đệ nhất
Phước điền không ai bằng
Bây giờ hay cúng dường
Được an ổn vô lượng
Nhằm phá hoại trừ bỏ
Tất cả dâm nộ si
Không khinh, vu không tâm
Được phước đức đâu ít
Hưởng Như Lai chánh giác
Và các đệ tử Phật

Như vậy Luân Đề Đà
Ở trước các Tỳ-kheo
Suối lớn A-nậu-đạt
Tự nói nhân kiếp trước

---o0o---

05. PHẨM TU MAN (Thiện niệm 14 bài kệ)

Ngày xưa tôi đi dạo
Cùng với các thân hữu
Trên đầu đội vòng hoa
Tai đeo hoa Tu Man
Phật Duy Vệ thần thông
Làm chùa lớn tại đó
Xa thấy các đường dân
Cùng đến để phụng sự
Thân hữu đều đến đó
Đồng mang các hoa đẹp
Đều đem tâm thanh tịnh
Cúng rải hoa chùa Phật
Tôi thấy họ rộng thí
Cũng lại mới phát tâm
Liên lấy hoa trong rừng
Đem cúng trên chùa Phật
Lúc sống không đọa lạc
Lên trời, xuống làm người
Nhờ gốc đức này vậy
Đã làm thiện thấy rõ
Sau gặp Đấng Chánh Giác
Bậc Đạo sư Vô thượng
Chứng quả A-la-hán
Thanh lương được diệt độ
Chỉ cúng một hoa thôi
Liên được trăm ngàn năm
Tự vui sướng cõi trời
Phước dư được Nê hoàn (Niết bàn)
Giả như tôi biết được
Công đức Phật vô lượng
Liên xây dựng tháp chùa

Phước ấy không tính được
Chư thiên tâm hoan hỷ
Phước ấy vẫn còn nhỏ
Như Lai Đẳng Chánh Giác
Và đệ tử chư Phật
Chỉ tôi nhớ việc này
Thân đã làm công đức
Nay tôi được thật quả
Khả ý, vui, an ổn
Nhờ việc đã làm này
Cuối cùng dứt sanh tử
Vô lậu, vô sở trước
Thanh lương được diệt độ
Đã chấm dứt năm đường
Không còn vào bào thai
Đây là đời cuối cùng
Không còn sanh trở lại
Giải thoát gốc sanh tử
Đã vượt qua biển Hữu
Nay tôi vì chuyện này
Được gọi là Tu Man
Khi trưởng giả Tu Man
Hội ở trong Tăng chúng
Trong ao A-nậu-đạt
Tự nói việc làm xưa.

---o0o---

06. PHẨM LUÂN LUẬN (Nghe rõ 11 bài kệ)

Lúc thời Phật Duy Vệ
Trong nước Bát Đầu Ma
Vốn vì bốn phương Tăng
Tạo lập một phòng thất
Thêm vào giường, ngọa cụ
Đều đem để bố thí
Đã đem tâm hoan hỷ
Lúc đó phát nguyện rằng
“Tôi thấy Đẳng Chánh Giác
Mong được làm Sa-môn

Được Vô vi Vô thượng
Thanh lương chánh diệt độ
Nhờ gốc công đức này
Chín mốt kiếp an ổn
Đã được thấy tự nhiên
Ở cõi trời, thế gian
Phước công đức còn dư
Nay là đời cuối cùng
Sanh trưởng giả quyền thế
Kiêu, quý, không anh em
Được cha mình kính mến
Liên nhe lời dạy dỗ
Ông đem con cho ngài
Vô số ức kho báu
Dưới châm mọc lông lạ
Tự nhiên dài bốn tấc
Thân thể đẹp nhu nhuyễn
An ổn được vô hại
Chín mươi kiếp quá khứ
Tất cả đều như nhau
Thân tôi không suy nghĩ
Khi giở chân đạp đất
Nay là đời cuối cùng
Lại được làm thân người
Thành tựu vô sở trước
Thanh lương mà diệt độ
Phật rộng tuyên bố tôi:
Bạc tinh tấn đệ nhất
Giải thoát hết các lậu
Đã được câu “Bất Động”
Như vậy giòn Câu Lê
Ở ngay giữa chúng Tăng
Trong ao A-nậu-đạt
Tự nói công đức xưa.

---o0o---

07. PHẨM PHẨM KỲ (Thủ Thiện 8 bài kệ)

Tôi không rõ phước đức

Vốn cũng không biết nghĩa
Thấy chùa Phật duy Vệ
Cúng dường mà phụng thờ
Chùa vàng sắc đỏ tía
Phan lọng bằng hương hoa
Thấy cúng dường chùa tháp
Mà được sanh cõi lành
Thường ở trong trời, người
Chỗ làm được chiếu soi
Trải qua chín mốt kiếp
Chưa từng vào đường ác
Làm chút ít công đức
Được an lạc rất nhiều
Đã được không chỗ chấp
Diệt độ mà thanh lương
Giả sử tôi biết được
Công đức Phật như vậy
Thường cúng dường chùa tháp
Sẽ được phước nhiều hơn
Cho nên phải biết rõ
Chánh giác, đức rộng lớn
Nên cúng dường chùa tháp
Phước đức sẽ vô cùng
Phật thấy khắp bảo con
Bạc kính nhạc đệ nhất
Đa văn rất nhiều loại
Hiện tại đức chí lớn
Khi trưởng giả Phạm Kỳ
Đã ở trong tầng chúng
Tại ao A-nậu-đạt
Tự nói việc làm xưa.

---o0o---

08. PHẨM TÂN ĐẦU LÔ (Khất Bế môn 11 bài kệ)

Tôi vốn nhờ cha mẹ
Sanh làm con quý tử
Cung kính thờ cha mình

Và hiếu dưỡng với mẹ
Song thân và em gái
Nô tỳ và người ở
Tôi nói với cha mẹ:
“Ăn uống đúng thời tiết”
Khi khởi ý tham, ghét
Không ăn của cha mẹ
Vì tức giận hủy báng
Đề đợc của phạn thực
Vì làm tội ác này
Đọa địa ngục Thái Sơn
Ngục Hắc Hoảng thiêu đốt
Chịu khổ nhiều vô số
Từ địa ngục đi ra
Đời đời sanh ở đâu
Thường đói khát dữ dội
Cần khổ mà chết đói
Nay là đời cuối cùng
Lại đợc làm thân người
Đợc gặp Đấng Chánh Giác
Đạo sư không ai bằng
Ở chỗ Thích sư tử
Lặng lẽ tâm thanh tịnh
Thành bậc Vô trước đạo
Thanh lương mà diệt độ
Nhờ đó, tôi bây giờ
Thần túc hay phi hành
Lại vào trong hang nhỏ
Thì mới đợc ăn uống
Cho nên phải hoan hỷ
Cúng dường cho cha mẹ
Một lòng cuối đầu lạy
Đợc phước nhiều vô lượng
Nhờ đó tôi nhớ nghĩ
Bỏ ác hạnh đã làm
Phải thọ nhân đã gieo
Tội, phước không thể mất
Tân Đầu Lô đóng cửa
Khi hội trong Tăng chúng
Tại ao A-nậu-đạt

Tự nói làm việc xưa.

---o0o---

09. PHẨM HÓA KIỆT (Thiện Lai- 21 bài kệ)

Xưa tôi con trưởng giả
Tại nước Bàn Đầu Ma
Dòng họ nhiều của cải
Và quyền thuộc vây quanh
Bao vây ở bên vua
Khoái lạc vô cùng tận
Đoan chánh ai cũng thích
Sắc mặt đẹp vô cùng
Khi tôi chuẩn bị đi
Kẻ hộ tống trước sau
Muốn đi dạo ngắm cảnh
Cùng với các thế nữ
Khi đến nơi ngắm cảnh
Thấy tướng Sa-môn tịnh
Tuân hành nghĩa an tịnh
Thân mặc y chàm đỏ
Khi tôi thấy Sa-môn
Liên phát khởi ác ý
Giận ghét hình dáng ấy
Lòng bực bội không vui
Vì sao cạo râu tóc
Nhan sắc đen xấu xí
Thân thể gẻ, mụn nhọt
Thân tâm đều ốm yếu
Do vậy đã tạo tội
Miệng tôi nói lời ác
Tại đó, sau khi chết
Liên đọa trong địa ngục
Từ ngục được thoát ra
Nhan sắc đen, xấu xí
Thân thể gẻ, ung thư
Thân tâm đều ốm yếu
Cầm chén bẻ xin ăn

Mặc y người chết vất
Mặc áo rách thô xấu
Chỗ ở không yên ổn
Muốn đi đến nơi nào
Xin ăn cho đỡ đói
Bị gậy đánh xua đuổi
Bị người ghét, hủ nhục
Như vậy năm trăm năm
Bất cứ sanh ở đâu
Bị đói khát cùng khôn
Cần khổ mà chết đói
Khi gặp bậc Chánh Giác
Tỳ-kheo Tăng vây quanh
Cùng đại chúng câu hội
Liên nhanh chân chạy đến
Ý muốn vào trong chúng
Hy vọng ăn uống no
Đến thấy đại chúng hội
Đều ngồi muốn nghe pháp
Nhưng không đạt bốn nguyện
Chẳng ai cho ăn uống
Đại đức Trí thương xót
Như Lai mới bảo rằng:
Nhơn giả, khéo đến đây
Hãy ngồi vào tòa này
Bấy giờ tôi vui sướng
Nên một lòng chấp tay
Lạy dưới chân Thế Tôn
Rồi ngồi qua một bên
Bấy giờ Đại Tôn thương
Cù Đàm rất từ bi
Thứ lớp phân biệt dạy
Vì tôi giảng Tứ Đế
Năng nhân cạo râu tóc
Nhờ đó thấy dấu đạo
Phật dạy hạnh Tịch-trí
Tại đó được thân thông
Do đó mới có hiệu
Đặt tên là Thái Kiệt
Nhờ vậy Phật nói tôi

Bậc Chánh Thọ (Chánh định) đệ nhất
Phật Đại tôn dũng mãnh
Thế hùng, Bậc tối thắng
Thần thông thật vô lượng
Độ tôi thoát các khổ
Khéo đến Phật như vậy
Khi ở trong chúng Tăng
Tại ao A-nậu-đạt
Tự nói việc làm xưa.

---o0o---

10. PHẨM NAN ĐÀ (Hân Lạc 12 bài kệ)

Đông thành nước Vương xá
Tùng là phú tôn giả
Gặp phải lúc đói kém
Có đại sĩ đến đây
Khi tôi đang ngồi ăn
Có đạo sĩ đẹp đến
Hoại phá bậc duyên giác
Được vô lậu, tự tại
Hưng khởi ý tham, ghét
Tâm chí chứa độc ác
Nay Tỳ-kheo này đến
Lẽ nào cũng như vậy
Bảy giờ thọ ăn uống
Trộn cơm với lúa ngựa
Đạo nhân khi ăn xong
Mạng chung ngay tức khắc
Sau khi tôi mạng chung
Mại đọa trong địa ngục
Hội nhau cùng kêu la
Đời đời bị chung nấu
Từ địa ngục ra khỏi
Trở lại làm thân người
Thân thường nhiều bệnh tật
Buồn khổ mà mạng chung
Năm trăm đời như vậy

Bất cứ sanh ở đâu
Thường tai ách đau khổ
Áo nã mà qua đời
Nay là đời cuối cùng
Đã được sanh làm người
Lại gặp Bạc Chánh Giác
Đạo sư không ai bằng
Xuất gia làm Sa-môn
Thọ pháp Thích Sư Tử
Đã được đạo La hán
Thanh lương rồi diệt độ
Tôi lúc ấy, Nhân giả
Được thần túc vô lậu
Thân thể nhiều tật bệnh
Chỗ ở không an ổn
Bây giờ nhớ nghĩ lại
Tôi vốn đã hành động
Phải gạt lấy quả báo
Tội, phước không thể mất
Như vậy, Ngài Nan Đà
Ở trong chúng Tỳ-kheo
Tại ao A-nậu-đạt
Tự nói việc làm xưa.

---o0o---

11. PHẨM DẠ DA (Danh văn- 26 bài kệ)

Xưa có một đạo nhân
Vào xóm làng khát thực
Thấy người nữ bị chết
Sinh xanh rất hôi thối
Ngài kiết già phu tọa
Quán thấy sự vô thường
Xét rõ toàn bất tịnh
Một lòng học định tâm
Liên ngay trên chỗ ngồi
Có âm thanh tinh tế
Nghe tiếng mà hãi hùng
Cũng từ một tâm khởi

Thấy bụng tử thi vỡ
Hiện toàn đồ bất tịnh
Các lỗ hồng chảy ra
Hôi thối không chịu nổi
Thấy trường, vị, ngũ tạng
Tim gan đều tan nát
Biết bao nhiêu là trùng
Quán xong tâm lại tịnh
Xem thân chết bên ngoài
Quán soi lại thân mình
Người vậy, ta nào khác?
Thấy thân vốn hư ngụy
Từ Tam muội đứng dậy
Tu hành không giải đãi
Cũng không đi khất thực
Cũng không nghĩ uống ăn
Nếu tôi vào xóm làng
Đề đi xin thức ăn
Tuy thấy sắc xinh đẹp
Thường quán thấy bất tịnh
Xem các hình sắc kia
Như người chết không khác
Thấy nó vốn bại hoại
Tất cả chẳng gì vui
Tôi suy tư như vậy
Mà được là ái dục
Phụng thờ bốn phạm hạnh
Xét kỹ không coi thường
Ở đó, sau mạng chung
Liên được sanh Phạm- thiên
Ở Phạm Thiên mạng chung
Sanh xuống Ba-la-nại
Nhà trưởng giả quyền thế
Làm con trưởng giả ấy
Ai thấy cũng kính mến
Chánh thọ, độ vô cùng
Suốt ngày thường tu hành
Buổi tối không ngủ nghỉ
Thấy tất cả người nữ
Đều xem đồ hôi thối

Kẻ gồi trống nằm ngủ
Ca sĩ cầm không hầu
Đồ kỹ nhạc ngổ ngang
Mộng tưởng, làm, nói, mơ
Nơi đó, về suy nghĩ
Xưa vốn làm công đức
Tưởng, thức chỗ bất tịnh
Đời trước đã trải qua
Vừa quán thấy vậy rồi
Chí cầu ý vô dục
Lúc đó bị bức bách
Nhân giả, tôi bỏ đi
Liên từ sàng tọa dậy
Xuống điện trốn bỏ chạy
Chư Thiên thương xót tôi
Cánh cửa tự mở ra
Tôi liền ra khỏi thành
Đi đến bên giòng nước
Xa trông bờ bên kia
Thấy Sa-môn tịch tịnh
Lại thấy Đại Tịch Chí
Cát tiếng kêu thật lớn
Bảo rằng tôi cùng khốn
Thần thông tôi xả dục
Tiếng Thê Tôn thâm diệu
Vì tiếng tôi cay đắng
Đồng tử đến chẳng sợ
Ở đó không cùng ách
Tâm bỏ các khổ não
Liên vượt đến bờ kia
Đi đến chỗ đại bi
Thê Tôn không ai bằng
Tuyệt diệu, khó sánh kịp
Thí như người đói khát
Lại hiểu biết nghĩa này
Liên hiểu biết nghĩa ấy
Nhờ ngài thấy Đạo đế
Theo Phật cầu xuất gia
Cù Đàm đại từ bi
Cho tôi làm Sa-môn

Tức thời trong một đêm
Cho đến lúc sáng sớm
Chấm dứt hết các lậu
Thanh lương được diệt độ
Đó là đời trước tôi
Đã làm thiện hạnh này
Nay là đời cuối cùng
Tôi được dầu cam lồ
Như vậy Hiền Dạ Da
Tôn giả tử thần thông
Tại ao A-nậu-đạt
Tự nói việc làm xưa.

---o0o---

12. PHẠM THI LỢI LA (20 bài kệ)

Xưa, thành Ba-la-nại
Phật Ca-diếp Nê Hoàn
Vua Cơ Duy dựng tháp
To lớn bằng thất bảo
Khi vua đang xâu tháp
Có tôi đại Thái tử
Lúc đó vì tôn Phật
Tôi xây tháp bạc nhất
Bởi nhờ công đức này
Đời đời sanh chỗ nào
Tại Thiên thượng, nhân gian
Thấy phước ấy rõ ràng
Nơi nơi sanh ở đâu
Giàu có nhất trong nước
Của cải nhiều vô cùng
Thường thích bố thí lớn
Tôi suốt năm trăm năm
Huệ thí, không tham tiếc
Cung cấp cho thường dân
Tịch Chí và Phạm Chí
Nhờ việc làm Nhất giác (Giác ngộ)
Lìa ái dục vô lậu
Tâm thanh tịnh hoan hỷ

Cúng dường năm trăm chúng
Bởi nhờ công đức này
Tại đây đời cuối cùng
Sanh họ Thích, thế lực
Đúng thời, miệng tuyên thuyết
Trong nhà có của báu
Tiền tài và vật dụng
Tôi đem cho tất cả
Cứu các người bạn cùng
Tôi cho không mệt mỏi
Cứu tế kẻ thấp hèn
Tin làm lành, báo đáp
Huống chi hay bố thí
Trong nhà nghe tôi nói
Buồn lo và hoảng hốt
Bỏ chạy khắp tám phương
Nhũ mầu cũng lánh mặt
Mẹ tôi vì ân ái
Liên mới bảo tôi rằng:
“Là Trời, người, quý thần”
Sao nói lời quái dị?
Lúc đó tôi liền thưa:
“Con là người chẳng quý
Biết kiếp trước bố thí
Ưu thích thấy người cho”
Khi mẹ nghe lời ấy
Vui mừng chẳng sợ hãi
Bà hứa khuyến trợ tôi
Rộng tâm mà bố thí
Trong nhà nhiều quyền thuộc
Mẹ bảo cúng dường tôi
Được mọi người kính yêu
Ai thấy cũng hoan hỷ
Lúc đó tôi mới sanh
Trong nhà liền hưng thịnh
Nhờ vậy các Tịch Chí
Gọi tôi: Thi Lợi La
Ở đó liền bố thí
Cấp dưỡng các người nghèo
Khi gặp bậc Chánh Giác

Liên bỏ nhà học đạo
Mới sanh nhà hưng thịnh
Chạm đất liền biết nói
Cho nên gọi Thi Lợi
Tiếng tăm ai cũng biết
Sanh ra chẳng tham lam
Cũng chẳng có sợ hãi
Nhờ tín xuất gia học
Đủ tất cả thần thông
Được quốc chủ khâm phục
Vị Đại thần, nhân dân
Được cúng nhiều y thực
Sàng tọa, các an ổn
Như vậy Thi Lợi La
Ở trong Tỳ-kheo Tăng
Tại ao A-nậu-đạt
Tự nói việc đời trước.

---o0o---

13. PHẨM BẠT CÂU LÔ (Họ Cố- 12 bài kệ)

Xưa tôi từng bán thuốc
Ở nước Bàn Đầu Ma
Ngay đời Phật Duy Vệ
Kính cá Tỳ-kheo Tăng
Khi có người ốm đau
Đem thuốc trị lành bệnh
Cung cấp các rê thuốc
Bồ thí các Tỳ-kheo
Một năm các chúng Tăng
Chẳng thiếu thốn vật gì
Khi thí các Sa-môn
Cho một Ha Lê Lặc (Ha tử: tên một loại thuốc)
Trong chín mươi một kiếp
Chưa từng vào đường ác
Ở cõi trời hay người
Phước đó tự nhiên gặp
Tạo phước đức chút xíu

Thọ phước đức vô cùng
Cúng một Ha Lê Lặc
Mãi mãi sanh chỗ thiện
Phước đức xưa sót lại
Nay được làm thân người
Gặp được Bạc Chánh Giác
Đạo sư không ai bằng
Chưa từng tự nhớ nghĩ
Quận, Huyện, chỗ thọ thí
Nhân giả, tôi hai đêm
Chứng thông Tam Đạt Trí
Thường mặc y thô xấu
Nhằm vá rất nhiều lớp
Bỏ nhà đi học đạo
Muốn ở chỗ an nhàn
Thọ một trăm sáu mươi
Ở đó không dơ uest
Chưa từng có tật bệnh
Sanh đâu cũng an lạc
Phật thuyết pháp, khắp nơi
Thiếu dục, không ngủ nghĩ
Xét bỏ thí thuốc ấy
Phước đức lớn như vậy
Nay tôi đã nhớ rõ
Xưa gieo ít công đức
Đã đạt quả chân thật
Vừa ý được an ổn
Khi Hiền Bạt Câu Lô
Giữa chúng Tỳ-kheo Tăng
Tại ao A-nậu-đạt
Tự nói việc làm xưa.

---o0o---

14. PHẨM MA HA TRỞ (Đại Trường- 12 bài kệ)

Xưa làm thợ thuộc da
Đời sống cũng an ổn
Gặp lúc lúa thóc hiếm

Làm mềm da để thuộc
Khi gặp nhiều da tốt
Nấu chín làm thật đẹp
Lúc đó Sa-môn đến
Khất thực muốn xin ăn
Tôi thấy liền hoan hỷ
Chia phần cơm cúng dường
Vị Tịch Chí ăn xong
Liền bay lên hư không
Thấy đạo nhân bay vút
Tức thì tôi chấp tay
Cung kính Ngài khắp nơi
Ngài đi đâu cũng theo
Tâm hoan hỷ, rộng lớn
Liền tự phát nguyện rằng:
Mong con được như vậy
Thường ở cùng tôn giả
Như pháp đạo nhân này
Ngài đã được pháp thân
Khiến thân con cũng vậy
Mau thành nghĩa chánh nguyện
Chỗ thí không hình sắc
Khí chất cũng ô uế
Không hương cũng không vị
Tôi đã thí như vậy
Đã tạo chút ít đức
Được phước rất an lạc
Ở cõi trời hay người
Phước đó tự nhiên gặp
Nay là đời cuối cùng
Lại được làm thân người
Gặp được Đấng Chánh Giác
Đạo sư không ai bằng
Tôi vốn đã cầu nguyện
Thấy Thế tôn, thượng nhân
Bấy giờ đều như ý
Thanh lương được diệt độ
Lúc ấy đều biết rõ
Xưa đã làm công đức
Tất phải được thật quả

Vừa ý, được hoan hỷ
Bậc Đại tôn như vậy
Tự nói việc làm xưa.

---o0o---

15. PHẨM ƯU VI CA-DIỆP (8 bài kệ)

Đạo sư có hai người
Đồng loại đều anh em
Thấy tháp Phật Ca-diếp
Hư nát và sụp đổ
Tập hợp các khách buôn
Cùng nhau sửa lại tháp
Lúc đó, hai anh em
Cùng nhau xây dựng tháp
Nhờ công đức xưa này
Sanh cõi trời rất lâu
Lại sanh xuống nhân gian
Vào giòng họ thế tộc
Chưa gặp Bậc Chánh Giác
Bỏ nhà học đạo khác
Bên giòng sông Ni Liên
Tu lâu hạnh Bện tóc
Thế Tôn không ai bằng
Xót thương bọn chúng con
Ở bên giòng sông Hằng
Cảm động liền biến hóa
Chúng con thấy biến hóa
Theo Phật xin xuống tóc
Đại tôn thấy xót thương
Cho chúng con xuất gia
Cúng dường Chùa Tháp Phật
Đến trước cúi đầu lạy
Nhờ vậy bọn chúng tôi
Thanh lương mà diệt độ
Ưu vi Ca-diếp tôn
Và Giang hà Ca-diếp
Tại ao A-nậu-đạt
Tự nói việc làm xưa.

---o0o---

16. PHẪM CA DA (Trúc Thủ- 15 bài kệ)

Xưa làm người bán hương
Khi được hương đem bán
Có một người đồng nữ
Đi đến chợ mua hương
Dung mạo thật tuyệt đẹp
Thấy cô đến chỗ tôi
Liên nắm tay đùa giỡn
Dục ý tuy đắm trước
Thân cũng không xúc phạm
Tôi cũng không hội hiệp
Chỉ nắm tay cô thôi
Vì giỡn con gái người
Do vậy bị tội ác
Mạng chung đọa địa ngục
Nay lại được thân người
Tay mặt tự nhiên khô
Như vậy năm trăm đời
Sanh ở đâu cũng vậy
Tay mặt thường teo tóp
Khô đau rất bất tiện
Nhân giả, nên nghĩ rằng:
Tạo tội tuy rất ít
Bị tai ương vô cùng
Thiện, ác không lìa thân
Gặp được Bậc Chánh Giác
Bỏ nhà làm Sa-môn
Đã chứng A-la-hán
Thanh lương nhập Niết-bàn
Nhân giả, tôi lúc đó
Có thân tức tự tại
Hiện nay cánh tay mặt
Không lạnh bằng tay trái
Giả như có người nam
Thích phạm người nữ khác
Mạng chung đọa địa ngục

Khô đau rất khốc hại
Không nên phạm sắc ngoài
Nhu rút bỏ đồng lửa
Bậc trí người hiểu rõ
Luôn luôn viết dừng đủ
Nếu thấy phụ nữ người
Phải quán thấy bất tịnh
Tôi vào trong địa ngục
Chịu khổ não vô lượng
Khi tôi phạm tội ấy
Tự cho không nói hết
Phải lãnh lấy thật quả
Tội phước chẳng hề lia
Gặp được Bậc Chánh Giác
Đạo sư không ai bằng
Đã được không chỗ chấp
Thanh lương được diệt độ
Đây là đời cuối cùng
Đã được câu cam lồ
Đã hết tất cả khổ
Thanh lương được diệt độ
Ca Da Tôn như vậy
Ở trong Tỳ-kheo Tăng
Tại ao A-nậu-đạt
Tự nói việc làm xưa.

---o0o---

17. PHẨM THỌ ĐỀ CÙ (37 bài kệ)

Phật Thế Tôn Duy Vệ
Thành nước Bàn Đầu Ma
Có ông phú trưởng giả
Tên: A Năng Càn Na
Các quyền thuộc của Phật
Sáu mươi hai trăm ngàn
Thỉnh tôn Phật Duy Vệ
Và chúng, cúng ba tháng

Chủ tôi Bàn Đầu Ma,
Tôi cúng Nhân-trung-tôn
Ăn uống vật ngon lạ
Cúng dường đệ tử Phật
Như cúng dường Đức Phật
Tại nước bàn Đầu Ma
Lúc đó, thí cuối cùng
Vua Bàn đầu muốn dâng
Cúng dường phạn thực ngon
Y phục và giường nằm
Làm nhà thí vi diệu
Chính do vua tạo nên
Dâng lên các tiện nghi
Sàng tọa đến trăm ngàn
Cứ mỗi một Tỳ-kheo
Huệ thí, khiến vừa ý
Quốc vương cuối cùng đó
Đã cúng dường như vậy
Phụng sự các Thế Tôn
Thần thông bậc Đạo sư
Lúc ấy thấy vua cúng
Giường nằm các tiện nghi
Thí y phục ẩm thực
Sàng tọa đều đầy đủ
Khi Chư Thiên-trung-tôn
Đế Thích đến bên tôi
Thiên Đế Thích bảo tôi:
Ta là bạn của ngươi
Tức thời biến nhà thí
Khả ý, như cõi trời
Đặt bày tòa cõi trời
Cúng ẩm thực cõi trời
Khi ấy Phật Thế Tôn
Duy Vệ không ai bằng
Thỉnh cúng tròn một tháng
Tôn nhân và đệ tử
Tôi lấy ẩm thực trời
Cúng dường cho đạo sư
Dâng cúng y phục trời
Đại nhân và đệ tử

Do nhờ công đức ấy
Thọ ân thật vô cùng
Suốt chín mươi một kiếp
Chưa từng rơi ác đạo
Thấy rõ phước đã làm
Thiên thượng và nhân gian
Tôi phụng thờ Đại Thánh
Phật Duy Vệ tôn quý.
Nay là đời cuối cùng
Sanh thành La-duyệt-kỳ
Trong cung Vua Bình Sa
Nhà giàu, của vô lượng
Được quốc Vương Bình Sa
Tất cả người ái kính
Mọi người thất cung phụng
Các thần và nhân dân
Tôi ở trời ca hát
Đời bây giờ tự vui
Sanh ra được thân người
Tự vui kỷ nhạc trời
Bấy giờ Phật Đại Trí
Đạo sư không ai bằng
Đi đến La-duyệt-kỳ
Đạo sư ban lòng thương
Tôi nghe Đại Trí tuệ
Phật đến thành Vương xá
Tâm vui mừng nhảy nhót
Đến Thế Tôn nhân từ
Xa thấy hào quang Ngài
Chiếu sáng khắp tất cả
Tôi liền bước xuống xe
Đi bộ đến chỗ Phật
Vui mừng tôi đến trước
Cúi lạy chân tôi thẳng
Khi lạy Như Lai xong
Liền ngồi qua một bên
Tôi mãi nghĩ Chánh-Hùng
Nay mới thấy Đại Nhân
Đạo sư, bậc chiếu sáng
Hàng phục lưới của Ma

Thế Tôn, bậc vô thượng
Tức thì thương xót tôi
Giải nói pháp Tứ Đế
Như điều Ngài giảng nói
Ngài bảo: “Chớ buồn lo”
Thế Tôn nói như vậy
Đại Thông muốn xuân gia
Mong được thọ Đại giới
Tức thì Đại trí huệ
Đức Phật không ai bằng
Nói rằng: Tỳ-kheo đến
Cụ Túc thành Sa-môn
Nhờ vậy chẳng buông lung
Vững tinh tấn, định ý
Đã gặp chỗ cam lồ
Được vô vi không động
Được thấy Bạc Chánh Giác
Đạo sư không ai bằng
Do thành A-la-hán
Thanh lương mà diệt độ
Nhân giả, tôi nhớ lại
Thân vốn đã làm ác
Đều phải lãnh thật quả
Vừa ý, vui, an ổn
Rộng Hành được chu toàn
Lìa Sanh, Lão, Bệnh, Tử
Thoát tất cả khổ não
Ưu sầu và khóc lóc
Như vậy, thọ Đề Tôn
Ở trong chúng Tỳ-kheo
Tại ao A-nậu-đạt
Tự nói việc làm trước.

---o0o---

18. PHẨM LẠI TRA HÒA LA (26 bài kệ)

Có Vua Tu-duy-ni

Nhà vua có một người con
Tên: Lại-tra-bạt-đàn
Là con út của vua
Phật Ca-diếp tốt đẹp
Xây dựng chùa tháp lớn
Muốn hộ ý Vua cha
Mới tạo lập cột chùa
Tâm vui mừng nhảy nhót
Kiến lập vòng tròn tháp
Tôi nguyện làm Sa-môn
Cùng hội Bạc Chánh giác
Bởi nhờ công đức này
Đời đời sanh ở đâu
Hoặc cõi trời, hay người
Tự nhiên được đức ấy
Nay lần sanh cuối cùng
Tại nước Đâu-lâu-tra
Sanh vào nhà tôn giả
Chỉ một người con gái
Tất cả đều mến yêu
Như vậy vua Câu Liệp
Là bà con nhà tôi
Quốc thổ cũng như vậy
Đoan chánh đẹp vô cùng
Sắc mặt rất vui vẻ
Vui chơi trong kiếp người
Thọ hưởng tất cả dục
Hết lòng kính Thế Tôn
Đi đến Đâu-lâu-tra
Tôi thấy tâm hoan hỷ
Liên xin làm Sa-môn
Công đức xưa tạo nên
Biến hóa khó so sánh
Từ bi, xót thương tôi
Miệng Ngài nói lời rằng:
“Chánh giáo của Chư Phật
Cha mẹ không cho phép
Không được làm Sa-môn”

Tộc tánh tử, tự biết
Liên trở về nhà mình
Đến trước thưa cha mẹ:
“Xin xha mẹ cho con
Xuất gia làm Sa-môn”
Cha mẹ nghe tôi nói
Ưu sầu không kể xiết:
“Con tuy có mạng chung
Còn không muốn xa lìa
Lúc ấy tôi không ăn
Một lòng, không ưa thích
Chí mong pháp thanh bạch
Muốn cầu làm Sa-môn
Lúc ấy tôi không ăn
Nằm dài trên mặt đất
Nếu không cho phép tôi
Thề chết ở nơi ấy
Sáu ngày không ăn uống
Một lòng chỉ buồn lo
Chí mong pháp thanh bạch
Muốn cầu làm Sa-môn
Lúc bạn hữu tri thức
Nói cha mẹ tôi rằng:
Lành thay, thuận theo ý
Dùng thân chết làm gì?
Nếu vui lòng cho đi
Làm Sa-môn vẫn sống
Người sống có thể gặp
Chết rồi sau gặp được?
Thời cha mẹ tri thức
Đồng buồn tiếng bi ai
“Nếu cho làm Sa-môn
Về thăm nhà mới được”
Thì bạn hữu tri thức
Liên đến bảo chàng rằng:
“Cha mẹ anh đã cho
Sáng mai làm Sa-môn
Hai bác đồng giao ước:

Nếu anh làm Sa-môn
Thỉnh thoảng về thăm nhà
Mới chịu cho xuất gia”
Anh nghe nói: Lành thay!
Tự bồi dưỡng sức khỏe
Đi đến chỗ Thế Tôn
Tới trước bạch Đức Phật
“Cha mẹ đã cho phép
Thọ giáo pháp của Phật”
Thế Tôn cạo tóc tôi,
Cho tôi làm Sa-môn
Nhờ cúng vòng tháp tròn
Được an ổn khoái lạc
Ở cõi trời hay người
Công đức tự nhiên được
Phật thấy khắp, bảo tôi
“Thích nhàn cư bậc nhất”
Đã chứng A-la-hán
Thanh lương mà diệt độ
Cho nên phải hoan hỷ
Vui lòng hướng Thế Tôn
Nên cúng dường chùa tháp
Được thoát lo sợ lớn
Đại tôn Lại Tra Hòa
Nhàn cư y ngũ nạp
Tại ao A-nậu-đạt
Tự nói việc làm xưa.

---o0o---

19. PHẨM HÓA ĐỀ (27 bài kệ)

Là tôn giả giàu lớn
Từng ở thành Vương xá
Có năm trăm đạo sĩ
Ở nhà tôi một năm
Năm trăm các trưởng giả
Tất cả đều như vậy
Bấy giờ các đạo nhân

Đến thọ thực một nhà
Thí như bọn chúng tôi
Nhà nào cũng nấu cơm
Với tất cả Tỳ-kheo
Cũng cúng dường như vậy
Xin đạo sĩ lớn tuổi
Phản ấy cho trưởng giả
Đạo nhân vô thượng tôn
Tâm niệm ông như vậy
Cúng dường năm trăm người
Đỗ đậu, canh trên cơm
Tôi đã cúng đầy đủ
Nuôi Tỳ-kheo như vậy
Suốt cả hai ngày trường
Bồ thí Tỳ-kheo ấy
Lúc đó tôi khởi ý
Tâm tham, ghét và ác
Khó nuôi nâng con mình
Phụ nữ và chị em
Huynh đệ, các thân tộc
Cúng dường phạn thực này
Huống chi Tỳ-kheo này
Phải cúng dường ba tháng
Cúng dường năm trăm người
Nhà ta rất hao tổn

Ta muốn cho Tỳ-kheo
Bằng cách nào để chết
Giả sử họ chết đi
Nhà ta khỏi hao tổn
Tâm nghĩ điều ác rồi
Mới đem lúa của ngựa
Để nấu cơm cúng dường
Bảo: giết người, không khổ
Khi ăn cơm này xong
Bị bệnh rất khôn khổ
Cột, xé ruột, bao tử

Thương tôn cả năm tạng
Chư Thiên và quý thần
Đều phát ra tiếng nói
“Trưởng giả này rất ác
Giết hại bậc Đạo Nhân
Vị Duyên Giác tôn kính
Thanh lương mà vô lậu”
Tôi nghe, biết lời ấy
Suy nghĩ sâu khổ não
“Chúng tôi tội vô lượng
Sát hại Đạo nhân tốt”.
Thân thuộc nghe lời ấy
Đều buồn lo, suy nghĩ
Mời các Đạo nhân lại
Cúi đầu xin sám hối
Quy y các Đạo nhân
Cúi đầu sám hối xong
Thỉnh năm trăm đạo nhân
Cúng dường bằng trai soạn
Lại sám hối tội lỗi
Quy y các đạo nhân
Cúng dường trai soạn xong
Tâm tự phát nguyện rằng:
Khiến cho con cùng với
Chư tôn giả hiệp hội
Đều đắc độ như vậy.
Tâm con thoát điều ác
Đời đời, sanh ở đâu
Chớ có bị bần cùng
Chớ khiến con hưng khởi
Tâm ý tham, ghanh ghét.
Vì hại Phật-bích-chi
Phạm tội ác như vậy
Sau khi bị mạng chung
Đọa địa ngục Thái-Son
Khổ đau mấy ngàn năm
Áo não không thể nói
Lại được làm thân người
Chết yểu, đời rất nhanh

Hiện tại được giàu có
Được mọi người cúng dường
Ruột, bao tử đốt cháy
Sau đó mới mạng chung
Vứt bỏ nhà ra đi
Sa-môn chẳng ai kính
Siêng năng tu lời Phật
Đoạn trừ tất cả dục
Ruột, bao tử năm tạng
Tất cả đều thối nát
Tôi đã tạo tội lỗi
Ác ý hại Tỳ-kheo
Tội ác xưa sót lại
Cuối cùng mới thấy rõ
Thân tôi đã tạo ác
Và làm các điều lành
Tôi phải chịu quả báo
Thiện và ác, trước sau
Sống trong thành Xá-vệ
Hóa Đề, Đại thần túc
Tại ao A-nậu-đạt
Tự nói việc làm xưa.

---o0o---

20. PHẨM THIÊN THỪA CA-DIỆP (11 bài kệ)

Có các Tỳ-kheo Tăng
Suốt cả bảy năm rường
Gặp lúa gạo khan hiếm
Đói kém rất hãi hùng
Tôi có gặp một người
Diệu Đạo nhân Ma-kiệt
Bậc Duyên Giác tôn kính
Thanh lương mà vô lậu
Lúc đó tôi phát sanh
Khởi lên ý độc ác:
“Ta giữ đồ ăn lại
Nuôi Tỳ-kheo làm gì?

Liên giữ lại phạn thực
Khiến sanh đòi hôi thú
Đến xem các người ở
Sau đó mới cúng dường
Vì tạo tội ác này
Mạng chung đọa địa ngục
Hiệp hội thiêu với đốt
Đau khổ không nói được
Khi ra khỏi địa ngục
Đòi đòi sanh ở đâu
Làm biết bao phương tiện
Kiếm sống rất khó khăn
Nay là đời cuối cùng
Lại được sanh cõi người
Gặp bậc Đẳng Chánh Giác
Là Đạo sư vô thượng
Nhờ tin nên xuất gia
Trừ hại, hết các lậu
Đã được không đắm trước
Thanh lương mà diệt độ
Nhân giả! Tôi lúc đó
Thần túc thường tự tại
Cầu thực, bày phương tiện
Nhưng vẫn không thể được
Đi xa, tránh đường xá
Mệt mỏi không thể nói.
Nay mới được may mắn
Ăn uống vật cúng dường
Ngài Thừa già Ca-diếp
Thông suốt với tiếng tăm
Tại ao A-nậu-đạt
Tự nói việc làm xưa.

---o0o---

21. PHẠM CHÂU LỢI BÀN BẠC (8 bài kệ)

Ngày xưa, kiếp trước tôi
Từng là người nuôi heo
Sống ở bên giòng sông

Cột chặt miệng các heo
Muốn đưa đến giữa giòng
Chỉ mình tôi qua đợc
Vì heo không đợc thờ
Giữa giòng đều chết chìm
Bấy giờ tôi kiếm sống
Chẳng còn gì để nương
Tiên nhân đến chỗ tôi
Phóng luồng ánh sáng từ
Khuyên nhũ, giáo hóa tôi
Cạo bỏ râu và tóc
Giả dụ, hay thiện luật
Hành vô tướng Tam muội
Sau khi thọ mạng chung
Liên đợc sanh cõi trời
Tuổi thọ trời lại hết
Liên sanh xuống nhân gian
Gặp đợc Bạc Chánh Giác
Bỏ nhà làm Tịch chí
Khi đó ý mê muội
Đọc kinh liền quên ngay
Tôi đợc một bài kệ
Hết ba tháng mới thuộc
Tập đọa tụng bốn câu
Đoạn tuyệt các ái dục
Đức Thế Tôn hỏi tôi
Châu Lợi Bàn đặc thưa:
Nguyên nhân việc thiện ác
Tại ao A-nậu-đạt.

---o0o---

22. PHẨM THÍ ĐỀ HỒ (27 BÀI KỆ)

Phật Ca-diếp diệt độ
Tôi là đệ tử cuối
Rộng nghe biết ba đời
Thường thâm tiếc kinh pháp
Không nói cho Tỳ-kheo
Không chịu chỉ cho người

Dù có người xin hỏi
Cùng chúng tôi trao đổi
Vị có Tỳ-kheo đến
Chỗ tôi để hỏi chuyện
Thì tôi lừa dối họ
Họ không hiểu, tức giận
Các Đạo nhân lại giận
Buồn lo mắng chửi rằng
“Vì sao không thuyết pháp
Nhân giả không chết sao?”
Đến khi lúc mạng chung
Tâm liền tự hỏi, trách:
Chưa từng giảng luận pháp
Đó là điều rất xấu”.
Tự biết mình sắp chết
Chỉ còn bảy ngày nữa
Hội tụ các Tăng chúng
Tức thời liền thuyết pháp
Ngày đêm giảng yếu nghĩa
Trừ bỏ tham, tật đố.
Thuyết pháp chưa hoàn tất
Buổi tối thì mạng chung
Như tôi đã phân biệt
Người nghe rất vui mừng
Thọ giáo suy tư nghĩa
Thay nhau cùng khuyến hóa
Tôi thuyết pháp rất ít
Hội mọi người bảy ngày
Nhờ vậy được sanh thiên
Dùng Thiên nhạc vui chơi
Hết tuổi thọ cõi trời
Trở lại thọ thân người
Tại Ca-duy-la-vệ
Sanh nhà vua họ Thích
Đoan chánh ai cũng kính
Được mọi người mến yêu
Nhiều của cải châu báu
Đem bố thí tất cả
Thấy các tộc tánh tử
Theo đạo bỏ nhà cửa

Tôi muốn làm Tịch Chí
Bỏ nhà, cửa, ái dục
Thế Tôn không ai bằng
Từ niệm, thương xót tôi
Đã nhiều phen khích lệ
Khuyên bảo tôi xuất gia
Tôi liền vâng lời Phật
Học giáo lý vô thượng
Này nhân giá, thân tôi
Bảy năm làm bố thí
Bây giờ hội thí xong
Hết bảy năm đó rồi
Sau đó làm Tịch Chí
Theo lời dạy Thắng Trí
Bảy năm là lâu dài
Mạng người thì ngắn ngủi
Hôm nay đem bố thí
Ai giữ được thân mình
Nhờ Thế Tôn dạy bảo
Tôi liền làm Tịch Chí
Nhơn giá, tôi bảy ngày
Xuất gia bỏ râu tóc
Tin tưởng làm Sa-môn
Tu hành thân Phật pháp
Trong hai mươi lăm năm
Tâm tịch định như nước
Bây giờ tề ác đạo
Khởi niệm đấm việc nhà
Phụng hành việc đáng bỏ
Cũng không dùng cam lộ
Vớ y, rất thô thện
Mong cầu điều tề hại
Hủy nhục với thân thuộc
Gặp cừu địch ganh ghét
Làm vậy là không nên
Cũng không bị oán hận
Đã có chí giữ tịnh,
Há lại nhớ nhà cửa
Yù chùng tánh, nhà cửa,
Đam mê nơi tà lợi

Phải nên bỏ ý ấy
Thề không xa lìa giới
Chẳng thà ta chết đi
Đừng sống mà xấu ác
Ta nên cầm dao lớn
Hủy bỏ thân mạng này
Liên cầm dao kiếm lớn
Cắt bỏ thân mạng mình
Cắt đứt cầu trược rồi
Thì tâm mới giải thoát
Nhất tâm bèn giải độ
Lần hồi khiến người định
Tôi đối thật quả Từ
Mau gặp pháp Quang Minh
Tuổi thọ tôi sắp mất
Giảng thuyết pháp tôn diệu
Nhờ làm được điều ấy
Định ý được giải thoát
Thích tử đại thân túc
Nhược căn Tát Ba Đạt
Tại ao A-nậu-đạt
Tự nói việc làm xưa.

---o0o---

23. PHẨM A NA LUẬT (Vô Liệp- 9 bài kệ)

Xưa tôi từng không ăn
Lúc ấy tôi bố thí
Gặp được bậc Sa-môn
Đại thông Hòa-liệp-tra
Nên sanh nhà họ Thích
Hiệu là A-na-luật
Công đức tự vui chơi
Vớ tất cả kỹ nhạc
Lúc thấy Bậc Chánh Giác
Liên hâm mộ Thế Tôn
Trong lòng rất sung sướng
Bỏ nhà làm Tịch Chí

Đời trước hành tinh tấn
Phương tiện thường kiên cố
Đã thoát, Tam đạt trí
Đầy đủ như Phật dạy
Tự biết mạng kiếp trước
Tạo hành đã trải qua
Ở trên trời Đao-lợi
Bảy lần sanh cõi trời
Bảy lần sanh nhơn gian
Vào trong nhà tôn kính
Giàu có và quân tử
Vàng, ngọc báu tự nhiên
Ở đây bảy, kia bảy
Sanh tử mười bốn lần
Vốn đã biết rõ ràng
Việc làm ở đời trước
Như vậy, quả bố thí
Chưa bao giờ tham, ghét
Đời đời sanh ở đâu
Thường cầu không sanh tử
Lúc Ngài A-na-luật
Ở trong các chúng Tăng
Tại ao A-nậu-đạt
Tự nói việc làm xưa.

---o0o---

24. PHẨM DI CA PHẬT (Lộc tử-14 bài kệ)

Xưa tôi theo chó dữ
Đi đến chợ bán thuốc
Gặp một vị duyên giác
Thân thể bị bệnh tật
Tôi cung cấp thuốc men
Điều dưỡng Ngài bảy ngày
Tôn nhân sau bảy ngày
Liên bay lên hư không
Lúc đó, tôi thấy, bảo:
Người nhà, khách, trẻ ở.

Các thần đã đến đây
Xuất gia học như vậy.
Tôi nghe trẻ nói vậy
Bích-chi-phật bay đi
Trong tâm rất hoan hỷ
Một lòng chấp tay vái
Nhờ ý được vui vẻ
Bồ thí Ngài thuốc men
Ở cõi trời hay người
Công đức tự nhiên thấy
Nay là đời cuối cùng
Lại được làm thân người
Lại gặp Bạc Chánh Giác
Đạo sư không ai bằng
Ở chỗ Thích Sư Tử
Xuất gia làm Tịch Chí
Đã được Vô sở trước
Thanh lương mà diệt độ
Ngày xưa tôi làm vậy
Được cùng đường rất nhiều
Y phục và ẩm thực
Giường nằm và ngọa cụ
Vá y phục cho Ngài
Nhờ bồ thí thuốc thang
Bốn phương cung cấp thuốc
Đời sống không thiếu thốn
Trời người đến bảo rằng
Vớی Quốc vương Bình Sa
Khanh nên đem thuốc thang
Cúng dường Di Ca Phất
Nước Ngài sẽ được lợi
Rất nhiều các loại thuốc
Bảo y vương Kỳ Vực
Đem thuốc cúng Lộc tử
Y dược bốn phương đến
Thảy đều đem cho tôi
Lúc đó vua Bình Sa
Thi thố đại thần thông
Bấy giờ đem cho tôi
Đây đủ nhà nhu nhuyến

Biển khắp Tỳ-kheo tăng
Ngàn hai trăm năm mươi
Vị Tỳ-kheo Lộc kia
Lục thông, Đại thần túc
Tại ao A-nậu-đạt
Tự nói việc làm xưa.

---o0o---

25. PHẠM LA VÂN (10 bài kệ)

Xưa tôi từng làm vua
Làm chủ nước Ma-kiệt
Có rất nhiều dân chúng
Xử sự bằng nghĩa lý
Bấy giờ có tiên nhân
Uống nước trong hào rãnh
Liên đi đến chỗ tôi
Nói với tôi như vậy:
Đại vương, tôi là giặc
Uống trộm nước của Ngài
Xin hãy trách phạt tôi
Như trị người trộm cắp.
Lúc đó tôi đáp rằng:
Tiên nhân giữ pháp được
Tôi tha thứ cho Ngài
Cứ đi, tùy ý thích
Đại vương, tôi hồ nghi
Tội xưa chưa trừ được
Xin hãy trách phạt tôi
Để tiêu trừ tội chúng
Tôi nhốt ông sau vườn
Rồi quên luôn sáu ngày
Sau sáu ngày qua rồi
Cũng không cho ăn uống
Do nhân duyên như vậy
Chưa từng có ác ý
Đọa Hắc Hằng thiêu đốt
Trải qua sáu vạn năm

Tại ương xưa sót lại
Nay lần sanh cuối cùng
Phải ở trong bụng mẹ
Sáu năm mới sanh được
Chưa từng khởi loạn ý
Thân, miệng không phạm tội
Mới gặp được thật quả
Tội phước không lừa mình
Như vậy La Vân Tôn
Ở trong Tỳ-kheo Tăng
Tại ao A-nậu-đạt
Tự nói việc làm xưa.

---o0o---

26. PHẨM NAN ĐỀ (14 bài kệ)

Đời xưa Phật Duy Vệ
Tôi cúng nhà tắm ấm
Cho các Tỳ-kheo Tăng
Và phát thệ nguyện rằng:
Khiến tôi cùng các Ngài
Tôn chúng cùng tập hội
Đời đời được thanh lương
Ly dục, không trần cấu
Đoan chánh thường tốt đẹp
Thanh tịnh như diệp hoa
Nhờ vậy sau mạng chung
Được sanh lên cõi trời
Tại cõi trời hay người
Nhan sắc đẹp đoan chánh
Đời đời, sanh chỗ nào
Chỗ ở thế lực lớn
Nơi đó, mạng chung rồi
Lại sanh ở nhân gian
Chư thiên và nhân dân
Nhìn tôi không biết chán
Thấy tháp Phật Bích Chi
Tôi tu bổ trở lại

Trang sức cho thật đẹp
Treo tràng phan ở trên
Lúc đó tôi phát nguyện:
Muốn cầu được tướng tốt
Thân chói sáng vàng tía
Đoan nghiêm không ai bằng
Nhờ đã làm phước này
Sanh nước Ba-la-nại
Tại Chi Dục Ni Sanh
Làm con chẳng giận hại
Thấy tháp Phật Ca-diếp
Trong lòng rất hoan hỷ
Liên vào chùa tháp ấy
Cột trụ thật vững chắc
Dùng để cúng tháp này
Và sửa lại tháp ngài
Dựng trên một trụ đá
Tôi thọ phước vô lượng
Nhờ phước dư còn lại
Nay là đời cuối cùng
Sinh nhà Vua họ Thích
Được làm em Đức Phật
Thân tôi tự nhiên có
Tướng tốt của Đại nhân
Trang nghiêm thành La Sạn
Bình đẳng trải ba ngàn
Phật khắp thấy nói tôi
Là đoan chánh bậc nhất
Đã trừ hết các lậu
Đã được câu cam lồ
Nan-đề, con cha mẹ
Ở trong Tỳ-kheo Tăng
Tại ao A-nậu-đạt
Tự nói việc làm xưa.

---o0o---

27. PHẨM BẠT ĐỀ (19 bài kệ)

Ngày xưa lúa thóc hiếm
Đói khát rất hãi hùng
Có năm trăm Tỳ-kheo
Khất thực tôi đều cho
Tất cả các trưởng giả
Huệ thí các đạo thuật
Khất thực được đồ ăn
Liên đem đến cho tôi
Tuy được đồ ăn đỡ
Thường ăn nhín nuôi thân
Dù không thể biết tôi
Họ đều theo lời tôi
Các nhân dân đi đến
Kiếm đầy đủ thức ăn
Lúc đó tôi gắng sức
Theo họ để ra đi
Bấy giờ họ đuổi theo
Tin xa đến cầu xin
Hết sức đuổi theo sau
Cũng không theo kịp tôi
Tôi liền đi qua sông
Rồi ngồi xuống bờ sông
Nhìn chung quanh bốn hướng
Thanh tịnh, không người đến
Ngày nay, mình tôi ăn
Đồ ăn mềm, thơm ngon
No đủ, lòng thỏa mãn
Cả ngày được an ổn
Bấy giờ có Tỳ-kheo
Là Duyên-Giác Thế Tôn
Oai thân cao vời vợi
Đã trừ bỏ sanh tử
Tâm ý thường nghĩ rằng:
Nghèo khốn thật kịch khổ
Xưa không tu công đức
Cho nên nay mới nghèo
Liên khởi tâm thanh tịnh
Tâm hoan hỷ nghĩ rằng:
Nên cúng cho Tỳ-kheo
Đó là gốc các phước

Thì Thế Tôn liền nhận
Đến đó để thọ thực
Rồi Ngài xót thương tôi
Liền bay lên hư không
Lúc ấy tôi phát nguyện
Xin chớ để con nghèo
Đời sau sanh giàu có
Doan chánh như hoa đẹp
Giống Thế Tôn chẳng khác
Đời đời cùng hội ngộ
Khiến con nương pháp này
Như nhơn giả đã được
Nhờ đã tạo đức này
Được an vui mãi mãi
Ở cõi trời hay người
Tự thấy phước đã tạo
Cũng được làm quốc vương
Trời người vô số lần
Chưa từng đọa ác đạo
Cũng không có tội ương
Nhờ có phước dư ấy
Nay là đời cuối cùng
Lai sanh nhà quyền thế
Sanh đại tánh họ Thích
Khi ấy Phật Thế Tôn
Đi đến chỗ của tôi
Tôi liền làm Tịch Chí
Cùng với các thân quyến
Tôi vốn đã lập nguyện
Liền đầy đủ như ý
Đã được vô sở trước
Thanh lương mà diệt độ
Bỏ đời làm Sa-môn
Bạt Đề theo Phật dạy
Tại ao A-nậu-đạt
Tự nói việc làm xưa.

28. PHẪM LA BÀN BẠT ĐỀ (14 bài kệ)

Lúc Phật Câu-lâu-tần
Xưa có người dựng tháp
Lúc ấy tôi ở đây
Ngôi chùa rất to lớn
Khi dựng chùa tháp này
Tôi buông miệng trách rằng:
Tháp này hết sức lớn
Chùng nào mới thành tựu
Làm chút ít công đức
Như vậy dễ thành hơn
Đã ít tốn công sức
Chùa tháp cũng mau thành
Dùng miệng nói lời ác
Vì lời nói tạo tội
Sau khi thọ mạng hết
Liên đọa trong địa ngục
Khi ở địa ngục ra
Thân lùn nhỏ, xấu tệ
Đời đời sanh ở đâu
Bị mọi người khinh chê
Đến thời Phật Ca-diếp
Làm quạ đen chim đỏ
Giữa đường Ba-la-nại
Bay liệng trong rừng cây
Thấy hào quang Thế Tôn
Có Tỳ-kheo vây quanh
Liên theo Phật đánh lễ
Miệng kêu tiếng nã nuột
Khi Phật Thế Tôn đi
Đến nước Ba-la-nại
Đều theo Ngài ra vào
Thường cất tiếng bi cảm
Nhờ làm công đức này
Lại được làm thân người
Được gặp Bạc Chánh Giác
Đạo sư không ai bằng
Được làm vị Tịch Chí

Ở chỗ Thích sư tử
Đã được vô sở trước
Thanh lương mà diệt độ
La Hán được tự tại
Lục thông, Đại thân túc
Gọi là bậc Tri Pháp
Chánh chơn có biệt tài
Tất cả chúng tụ hội
Lắng nghe âm thanh tôi
Chư Thiên và nhân dân
Tất cả đều hoan hỷ.
Tôi tạo tội chút ít
Cũng tạo phước chút ít
Đều phải thọ thật quả
Đã tạo tội và phước
Ngài La-bàn-bạt-đề
Ở trong Tỳ-kheo Tăng
Tại ao A-nậu-đạt
Tự nói việc làm xưa.

---o0o---

29. PHẠM MA ĐẦU HÒA LUẬT CHÍ (21 bài kệ)

Xưa Phật Duy-da-ly
Tôi làm con khi lớn
Chạy đến cầm bát Phật
Tỳ-kheo thấy la mắng:
Đừng làm bê bát Phật
Thế Tôn bảo Tỳ-kheo:
Tỳ-kheo chớ có la
Nó không làm bê bát
Lúc ấy cầm bát Phật
Tôi từ từ lên cây
Lấy đầy một bát mật
Rồi lại leo xuống cây
Tay cầm bát đầy mật
Dâng lên đức Thế Tôn
Trong mật có trùng bọ
Đức Chánh Giác không nhận

Vì Phật thấy trong bát
Ong chét cùng mật tạp
Tôi làm sạch thứ ấy
Lại dâng lên đức Phật
Thì Phật mới xem xét
Lại không chịu nhận bát
Tôi lấy nước rửa sạch
Mới đến trước đánh lễ
Lấy nước rưới lên trên
Đổ đầy một bát khác
Cúng dường Phật tôn xong
Tâm vui mừng hoan hỷ
Thế Tôn không ai bằng
Lúc đó độ ong chét
Liên thọ nhận bát mật
Ngài dùng với đệ tử
Khi ấy tôi vui mừng
Chấp tay và hương Phật
Chuyên tâm trước Thế Tôn
Mà lòng thường tinh tấn
Và tôi phát nguyện rằng:
Khiến con làm thân người
Sanh đời gặp Thế Tôn
Liên hiếu nghĩa tối thượng
Nhờ tạo phước đức này
Nên được làm thân người
Được gặp Bậc Chánh Giác
Đáng Đạo sư Vô thượng
Xuất gia làm Sa-môn
Đứng đầu Thích sư tử
Đã được vô sở trước
Thanh lương mà diệt độ
Làm La-hán tự tại
Lục thông, Đại thần túc
Lấy tên là Xuất Mật
Các Tỳ-kheo cũng biết
Nhờ trước đã làm phước
Nên nay được cung kính
Cùng mấy trăm Tỳ-kheo
Cùng chu du qua lại

Dù gặp bước đường cùng
Tỳ-kheo Tăng đói khát
Tâm liền tự phát nguyện:
Tôi muốn được nước mật
Biết tâm tôi đang nghĩ
Mọi người liền trở về
Mang theo mật, cơm ngon
Là để dâng lên tôi
Tức thì tôi thọ nhận
Tự nhiên rất ngon bổ
Đem cúng Tỳ-kheo Tăng
Khả ý, rất no đủ
Tôi lúc đó sanh ra
Làm con khi gieo phước
Độ thoát trong chớp nhoáng
Liền được câu cam lồ
Như tôi đã phát nguyện
Liền được như ý muốn
Cúng dường Phật Thế Tôn
Sở cầu được như ý
Nhơn giả, hãy nghĩ rằng:
Tôi đã tạo công đức
Nên gặt lấy thật quả
Khả ý, tốt, an ổn
Cúng mật Phật như vậy
Ở trong Tỳ-kheo Tăng
Tại ao A-nậu-đạt
Tự nói việc làm xưa.

---o0o---

30. PHẪM THẾ TÔN (50 bài kệ)

Tất cả Thắng phổ minh
Tất cả thế gian tối
Đã trừ hết các cầu
Hàng phục các chúng hội
Bậc thông huệ thấy khắp
Đại nhân thông tất cả

Độ các oán, sợ hãi
Thuyền pháp đến bờ kia
Hiểu rõ các huyễn hóa
Vui thay, thương thế gian
Cứu người thoát sanh tử
Vì nghĩa cứu tất cả
Trừ khử cho mọi người
Đều mở hết trói buộc
Tối thắng giữa loài người
Thuyết pháp để khai ngộ
Đại nhơn, huệ vô cùng
Đại hùng tiếng tăm lớn
Đại quang, pháp vô biên
Độ thoát nhờ tối pháp
Đại lực hóa không huệ
Khai hóa huệ sáng lớn
Khuyên bảo kiếp chúng sanh
Đại y sư cứu độ
Thế Tôn phá các oán
Vô thượng trừ ưu sầu
Phật thương mà độ thoát
Ngực lớn chắc trói buộc
Đại Long, Đại sư tử
Vô trước, Đại Tỳ-kheo
Thế Tôn, Đại trí huệ
Cứu tế chúng trần lao
Tinh tấn có đại lực
Phương tiện rất kiên cường
Hàng phục chúng trời, người
Đạo lớn, tịch tịnh an
Phật Đại Thiên Trung Thiên
Tất cả các quý thần
Đều lạt chân trí tuệ
Phật thương xót thế gian
Hằng tại sanh tử lớn
Xé rách lưới Ma vương
Thần thông thương tất cả
Độ thoát ngục chắc lớn
Đại Long, Đại Thiên nhơn
Ở trước các chúng hội

Rộng thí, thí vô cùng
Đã được đại tịch tịnh
Bậc tôn trưởng tiên non
Đã độ các tôn pháp
Thành tựu Đại đệ tử
Đạo sư đức to lớn
Trên hết trong các Thần
Vô thượng trừ sầu lo
Các nơi độ được khắp
Bậc đủ các tướng tốt
Đoạn tuyệt các sắc dục
Dứt sạch các ân ái
Khi du hóa Long-vương
Ao lớn A-nậu-đạt
Các việc làm thành tựu
Bay lên trên hư không
Chúng đệ tử vây quanh
Năm trăm vị tịch nhiên
Xót thương các chúng sanh
Từ hộ với mọi người
Quán sát chúng Tỷ-kheo
Liên tục nói lời rằng:
Nghe rõ lời ta nói
Việc làm ở đời trước
Thân xưa có tạo tác
Nay phải bị dư ương
Thân mạng ta lúc trước
Làm người tên Văn La
Phi báng Bích-chi-phật
Thiện diệu, không tỳ vết
Mọi người đều đến hội
Bắt trói Thiện Diệu sĩ
Bỏ vào ngục, đóng lại
Bắt đi như tử tù
Lúc ấy thấy Sa-môn
Bị trói buộc khổ não
Trong lòng bỗng thương xót
Nên cứu thoát cho Ngài
Bởi do tội ương này
Đọa địa ngục rất lâu

Sau được sanh làm người
Thường bị đời phỉ báng
Vì nghiệp ương xót lại
Nay là đời cuối cùng
Đi đạo Tu-đà-lợi
Nghị luận phỉ náng ta
Từng là Bà-la-môn
Nghe nhiều, trì đạo thuật
Có năm trăm học chí
Giảng thuật trong rừng cây
Thì có đại thần túc
Tỳ-kheo ngũ thông đến
Ta thấy đạo nhân tới
Phỉ báng dương điều ác
Tiên hơn nhiều ái dục
Tự cao sống trong rừng
Các Ma-nạp nghe tiếng
Cùng bắt chước ta nói
Thì tất cả học chí
Nhà nhà đi xin ăn
Trong đại chúng phỉ báng
“Tiên nhân có dục ư”
Vì vậy mọi phạm tội
Cô gái Tu-đà-lợi
Năm trăm đệ tử Phật
Cũng đều bị phỉ báng
Phật là hết sức sáng
Bị chửi mắng sai lầm
Biết đệ tử Thế Tra
Người là Sa-môn sao:
Sanh trong ngục Thái Sơn
Khổ đau rất tàn khốc
Vì do dư ương này
Bị điều đạt đôi đá,
Khi ấy đá rơi xuống
Trúng dập ngón chân Phật.
Chèo thuyền vào sông biển
Cùng muốn vượt nước sâu
Khi cùng đi trên thuyền
Rút giao giết thương hơn

Vì phạm tội báo này
Thân đọa trong địa ngục
Bởi do dư ương này
Gương sắc hiện trước Phật
Từng ở chợ bắt cá
Lúc đó ta vui mừng
Vì phạm tội này vậy
Đọa địa ngục Thái Sơn
Thieu đốt trong Hắc Hăng
Khổ đau rất độc hại
Quốc vương Tỳ-lâu-lặc
Khi giết hại họ Thích
Vì có dư ương này
Ngày nay bị đau đầu
Thời Thế Tôn Duy Vệ
Mắng chửi đệ tử ông
Không nên ăn lúa thơm
Thường bảo ăn lúa sống
Bởi vì phạm tội này
Là do nói lời ác
Đọa vào ngục Hắc hăng
Thọ khổ không thể được
Vì có dư ương này
Oán kết Bà-la-môn
Thỉnh ta suốt một thời
Ba tháng ăn lúa mạch
Từng là thầy cha bệnh
Chữa bệnh Tôn-giá-tử
Cố ý hót nhảm thuốc
Khiến bệnh càng thêm nặng
Vì phạm tội lỗi này
Đọa địa ngục rất khổ
Vì có dư ương này
Cho nên bị kiết lỵ
Ta vào lúc tiền thế
Từng là thầy dạy võ
Cùng lực sĩ đấu nhau
Giết hại người đối thủ
Bởi vì phạm tội này
Thọ khổ không lường được

Vì dư ương này vậy
Nên đau như bên hông
Rằng Nan-đề-hòa-lợi
Khinh chê Phật Ca-diếp
Vì thấy Sa-môn này
Nói:—Không đăc Phật Đạo.

KINH NĂM TRĂM ĐỆ TỬ NÓI VỀ BỒN KHỞI.

--- o0o ---
Hết